

ANP bericht

donderdag: 6 febr. 2014

"Drie oude oersterke Brabanders rijden de planken uit het velodrome in Sloten."

Met verbazing ziet oud wereldkampioen achtervolging (1952) Piet van Heusden (84 jaar), drie Brabanders voor het eerst van hun leven, in no time, als een razende wind in het wielerdrome van Amsterdam over de baan scheuren. Piet, is als instructeur gevraagd om een clinic te verzorgen voor een bijzonder gezelschap. Hij maakt kennis met drie in onvervalst Brabants dialect sprekende, op leeftijd zijnde, sporttalenten. Onder het genot van een lekker Amsterdams bakkie koffie, is het ijs al snel gebroken en doen zij net of ze elkaar al jaren kennen. Maar dan moet het gezelschap, waar al zolang naar is uitgekeken, aan de bak.

Het is tijd om ter plekke de snelste beschikbare vehicles en raceschoenen uit te kiezen. Vervolgens worden de banden nauwkeurig geïnspecteerd en schoongepoetst, met een in azijn gedrenkte poetsdoek, voor een goede grip, vooral van belang in de steile bochten. Er volgt een korte rij-instructie en dan hijsen de drie talenten zich in hun aerodynamische wielertenuue.

Piet sommeert hen, alvorens meteen de baan op te scheuren, om eerst onder zijn deskundige leiding enkele rondjes op binnenterrein in te rijden, zodat hij kan zien wat voor vlees hij in kuip heeft. Tot slot volgt nog een aantal belangrijke baanregels omwille van de veiligheid en wordt de baan opgezocht.

Twee hanen, achtervolgt door "unne ouwe liefhebber" beginnen in eerste instantie wat onwennig aan een nieuw avontuur, maar al rap racen zij in een vloeiend tempo over de wielersbaan. D'n jongste haan ziet geen gevaar en gaat al snel naar boven om in de zeer steile bochten (zij denken wel 60 graden!), de reling op te zoeken! Die "lange", zegt Piet (komt waarschijnlijk omdat die andere twee iets kleiner zijn), zit schitterend op z'n fiets en hij ziet in hem meteen unne mooie coureur. Bij die andere twee raken ondertussen de zuurstofflessen na enige tijd al aardig leeg en zakt het tempo. Dan eerst maar even bijtanken en weer een bakkie koffie slurpen, stelt Piet voor en volgen weer nieuwe instructies. Na de pauze is de opdracht om zo dicht mogelijk achter elkaar te rijden en vóór de bocht af te lossen, door omhoog te sturen. Dat valt nog even niet mee, want hier gelden zeer strikte onderlinge afspraken en een hoge concentratie voor. Maar ook dit onderdeel krijgen deze talenten al snel onder de knie en begint het al een beetje op een echte achtervolgingsploeg te lijken. D'n ouwe gaat ondertussen ook steeds verder hoog in de baan in de bochten rijden en versnellen. Hij vindt het schitterend, dat ie dit op zijn leeftijd nog mee mag maken (allemaal dankzij Basse). De clinic loopt ten einde en de twee oude hanen rijden nog even uit, met Piet en Ron, terwijl d'n jongste haan nog niet is te stoppen. Maar ook hij moet er uiteindelijk aan geloven en zit de clinic er toch echt op. Tijd voor een evaluatie, maar vooral voor wat te drinken én genieten van een echte Bossche bol, die Bas voor iedereen heeft meegenomen. Ron de Bruin, bedankt Piet namens de Brabanders voor het verzorgen van deze bijzondere privéclinic en biedt hem als dank een dinerbon en twee flesjes wijn aan. Maar Piet krijgt er niet genoeg van en wil tot slot de Brabanders ook nog het clubgebouw van de oudste wielersclub van Nederland (wsv Olympia) laten zien. Een indrukwekkende prijzenkast, schitterende historische foto's en meer dan honderd jaar oude wollen wielershirts, waar de zweet door de mottenballengaten met gemak naar buiten kan, prijken in het grote clubgebouw van deze eens zo roemrijke wielersclub. Bas, ziet op verschillende foto's zijn oude rivalen weer terug en worden herinneringen opnieuw opgehaald. Na deze zugabe nemen de Brabanders afscheid, met een bijzondere dank aan Ron de Bruin, die deze clinic mogelijk heeft gemaakt. Piet, nodigt tenslotte als laatste deze bijzondere Brabandse talenten ook nog uit om in oktober een avond de Amsterdamse zes-daagse te komen bezoeken, waar hij weer graag hun gastheer wil zijn.